

قانون راجع به دلالتان

مصوب ۷ اسفند ماه ۱۳۱۷

ماده ۱ - تصدی به هر نوع دلالتی منوط به داشتن پروانه است.

ماده ۲ - پروانه دلالتی با رعایت احتیاجات محلی فقط به اشخاصی داده می شود که

دارای شرایط زیر باشند:

۱ - داشتن بیست و پنج سال تمام و انجام خدمت وظیفه یا داشتن گواهینامه معافیت یا آماده به خدمت.

۲ - تابعیت ایران.

۳ - داشتن گواهینامه سال ششم ابتدایی و یا دادن امتحانی برابر آن.

۴ - داشتن اطلاعات فنی متناسب با اموری که عهده دار دلالتی آنها هستند.

۵ - عدم شهرت به نادرستی.

۶ - نداشتن محکومیت به ارتکاب جنایت و ورشکستگی به تقصیر و کلاهبرداری و خیانت در امانت و سرقت به گواهی مقامی که وزارت دادگستری معین می کند.

۷ - دادن وجه الضمانه یا ضمانت نامه یا وثیقه مطابق ماده ۳.

تبصره - کسانی که دو سال قبل از اجرای این قانون به شغل دلالتی اشتغال داشته و

فاقد شرط سوم این ماده باشند باید در موقع دریافت پروانه متعهد شوند که در ظرف دو

سال گواهینامه امتحانات نهایی آموزش سالمندان را بیاورند و الا پروانه آنها تجدید

نخواهد شد.

کسانی که در تاریخ اجرای این قانون ده سال پیشینه دلالتی داشته و سن آنها از ۴۵

سال کمتر نباشد از شرط سوم این ماده و این تبصره معاف خواهند بود.

ماده ۳ - کسی که می خواهد تصدی به دلالتی نماید برای جبران خساراتی که ممکن است

قانوناً از عملیات او متوجه اصحاب معامله شود باید به یکی از طرق زیر تأمین بدهد:

۱ - پرداخت وجه الضمان.

۲ - دادن وثیقه غیر منقول و یا سهام.

۳ - ضمانت یکی از تجار معتبر یا بانک.

میزان وجه‌الضمان و وثیقه و مبلغ ضمانت و مدت و ترتیب تجدید آن با در نظر گرفتن نوع دلالی در آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد تعیین خواهد شد.

ماده ۴ - نسبت به وجه‌الضمان یا ضمانت‌نامه یا وثیقه کسانی که از جهت مداخله دلال به عنوان دلالی در امور مربوطه به آنان بستانکار شده‌اند بر سایر بستانکاران دلالی رجحان خواهند داشت.

ماده ۵ - وجه‌الضمان یا ضمانت‌نامه یا وثیقه در صورتی رد خواهد شد که دلال از دلالی ممنوع شده و یا خود او از دلالی کناره‌گیری کند و در هر دو صورت حساب او با کسانی که از جهت دلالی به او مراجعت کرده‌اند تسویه شده باشد.

ماده ۶ - هر دلالی که بخواهد از کار دلالی کناره‌گیری کند باید قبلاً به مقامی که به موجب ماده ۱۱ این قانون معین می‌شود کتباً اطلاع بدهد تا به وسیله مجله رسمی و یکی از روزنامه‌ها قصد او آگهی شده و ضمناً متذکر شود که در ظرف مدت دو ماه هر کس نسبت به او از جهت امور مربوطه به دلالی ادعایی دارد مقامی را که به موجب ماده ۱۱ این قانون معین می‌شود مستحضر نماید تا حق او طبق ماده قبل محفوظ بماند در هر حال استرداد وجه‌الضمان بنا بر تصویب رییس دادگاه بدایت محل اقامت دلال خواهد بود.

ماده ۷ - حق صدور پروانه برای دلالی معاملات ملکی دویست ریال و برای معاملات تجارتهای یک صد و پنجاه ریال و برای معاملات خواربار و سایر امور شهری یک صد ریال در سال خواهد بود.

تصدی به هر یک از سه نوع دلالی نامبرده مستلزم صدور پروانه جداگانه است و برای هر پروانه حق علیحده دریافت خواهد شد.

ماده ۸ - هر دلالی که معلوم شود عمل او معمولاً برخلاف مقررات مربوطه به دلالی است مورد تعقیب مقامی که به موجب ماده ۱۱ این قانون معین می‌شود واقع و از شغل دلالی برای مدتی که از سه ماه کمتر و از یک سال بیشتر نباشد ممنوع و پروانه او ابطال می‌شود و این مانع نیست که دلال طبق قوانین جزایی یا حقوقی در دادگاه صالح مورد تعقیب قرار گرفته و به مجازات قانونی با تأدیه خسارات وارده محکوم گردد.

ماده ۹ - هر کس که بدون اخذ پروانه به شغل دلالی مشغول گردد و یا قبل از انقضاء ممنوعیت به دلالی اشتغال ورزد به حبس تأدیبی از شش ماه تا دو سال با به غرامت از یک هزار ریال تا پنج هزار ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۰ - هر کس که در تاریخ اجراء این قانون به شغل دلالی اشتغال دارد مکلف است در ظرف سه ماه طبق مقررات این قانون تقاضانامه به مقامی که به موجب ماده ۱۱ این قانون معین می‌شود داده پروانه بخواهد و چنانچه تقاضانامه نداده و مدت منقضی شده و یا تقاضانامه او رد شود و به شغل دلالی ادامه دهد طبق ماده ۸ تعقیب و مجازات شده و دیگر به او پروانه دلالی داده نخواهد شد.

ماده ۱۱ - هیأت وزیران بر حسب نوع دلالی مقامی را که برای صدور پروانه و سایر وظائف مذکور در این قانون صلاحیت دارد معین خواهند کرد.

ماده ۱۲ - طرز تنظیم تقاضانامه و پروانه دلالی و دفتری که دلال برای ثبت عملیات خود باید نگاهداری نماید و قرارداد حق الزحمه دلال که باید بین او و کسی که به او مأموریت داده قبل از انجام مأموریت تنظیم و مبادله شود و میزان حق الزحمه دلال که نباید زائد بر میزان معین در تعرفه رسمی باشد وسایر مقررات لازم برای اجرای این قانون مطابق آیین‌نامه‌هایی که از طرف مقام مذکور در ماده ۱۱ تنظیم می‌شود خواهد بود.

ماده ۱۳ - مواد ۳۵۵ و ۳۵۶ قانون تجارت پس از انتشار آیین‌نامه‌های مربوط به حق الزحمه و دفاتر نسخ خواهد شد.

این قانون که مشتمل بر سیزده ماده است در جلسه هفتم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هفده به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

نواب رییس مجلس شورای ملی - حسن اسفندیاری